

SF er således enig med Enhedslisten om en række af de konkrete forslag i dagsordenen, men enten er de jo i realiteten allerede aftalt, eller også er det forslag, vi i Folketinget ikke kan pålægge andre partier. Vi kan tilkendegive, om de enkelte partier vil gå ind i debatten, og det vil vi. For denne gang skal vi have debatten, inden der træffes beslutninger på regeringskonferencen, og ikke bagefter, som det i høj grad skete ved Maastricht.

Jeg håber, at alle partier her i Folketinget har lært af Maastricht-processen, at den elitære og fjernt fra folket-linje, der blev lagt af hr. Uffe Ellemann-Jensen som udenrigsminister, ikke skal gentages. Når jeg hører og ser Venstres og på det sidste også De Konservatives hylekor imod undtagelserne fra Edinburgh, så tvivler jeg på, at de to partier har forstået, at det var deres linje, V's og K's linje sidste gang, der tabte, netop fordi V og K ikke ville lytte til befolkningen og ikke ville debattere med befolkningen.

Det nationale kompromis og Edinburgh-Afgørelsen er bærepillerne i SF's linje op til 1996. For første gang fik Danmark en sammenhængende klar politik i forhold til EU. Her blev sat den dagsorden, der helt afvigende fra Maastricht-dagsordenen tog udgangspunkt i Murens fald og den nye situation i Europa, i åbningen over for Central- og Østeuropa, og satte fokus på den katastrofale høje arbejdsløshed og på behovet for en skærpet miljøindsats. Desuden var den et forsvar for en klar ret for de enkelte lande til selv at bestemme, for nærhed, og her skal vi diskutere grænser for EU.

Jeg hørte hr. Kent Kirks tale før. Jeg synes, det lød som SF-politik lige netop på det punkt: at der skal være grænser for EU, at vi er for demokrati og åbenhed i EU, alt sammen i sammenhæng med de danske undtagelser. For en gangs skyld er en politisk dagsorden, hvor Danmark har præget udviklingen i EU, ganske tydeligt blevet sat med det nationale kompromis, der blev skrevet den 27. oktober 1992.

En aktuell gennemlæsning af det understreger i virkeligheden, i hvor høj grad der blev sat en ny dagsorden i Danmark; men vi er jo så heldige, at den også har præget debatten i andre lande. I den sammenhæng synes jeg, at det er helt bizart, at afstemningen i Sverige har ført til, at nogle tror, vi skulle fjerne de danske forbehold. Jeg har været inde på det tidligere og skal her bare gentage kort, at set med mine øjne har netop hele den svenske debat og det, at vi nu får lande ind i EU, som har en anden indgangsvin-

kel på hele forsvarspolitikken end den, der er den gængse i de andre lande, jo netop givet den danske position en styrke, vi ikke havde før. Vi skulle fastholde den under alle omstændigheder, men vi har fået chance for flere medspillere, end vi havde før.

Jeg har også hørt den svenske statsminister tale om, at Sverige jo ikke bare har sagt ja til ØMU's tredje fase, og på den måde er hele den svenske debat, som den er ført i befolkningen og i medierne, meget lig den danske med de danske undtagelser – og det er jo dér, pointen ligger. Så vi står ikke svækket i forhold til undtagelser.

Undtagelserne skal Danmark som en selvfølge fastholde som den ene bærepille op til 1996 og efter 1996. Den anden skal være åbningen af EU, først mod Norden, der samlet vil kunne komme til at præge udviklingen i de kommende år meget positivt og i betydelig grad, og senere mod Central- og Østeuropa. Dette årtis største opgave og største vision er nu efter Murens fald at tage konsekvenserne og være med til at skabe et helt og åbent Europa, der samtidig bliver socialt og grønt.

Da de to piller er vigtige for SF og det ikke er lykkedes at forhandle os til enighed med regeringen om en dagsorden, som afspejler begge piller, vil jeg gerne på SF's vegne stille følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget konstaterer, at det nationale kompromis er udtryk for en ny og langsigtet dansk EU-politik.

På den baggrund skal de danske undtagelser i Edinburgh-Afgørelsen fastholdes, også efter regeringskonferencen i 1996.

Folketinget går herefter over til næste punkt på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 7).

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår nu i de videre forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Steen Gade har utrolig svært ved at forstå den klare melding, som Enhedslisten er kommet med i debatten i dag, og jeg bliver så nødt til at gentage den én gang til.